

Sygn. akt IV KO 64/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

w sprawie na skutek zażalenia **S. J.**
na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w T.
z dnia 6 kwietnia 2017 r. sygn. akt Ds (...)
po rozpoznaniu wniosku zawartego w postanowieniu
Sądu Rejonowego w K.
z dnia 5 czerwca 2017 r., sygn. akt XIV Kp (...)
o przekazanie sprawy w trybie art. 37 kpk innemu sądowi równorzędnemu

p o s t a n o w i ł:

**na podstawie art. 37 kpk sprawę Sądu Rejonowego w K.,
sygn. XIV Kp (...), przekazać do rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w T..**

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w K. wpłynęło zażalenie S. J. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w T. o odmowie wszczęcia śledztwa, dotyczącego m.in. czynów z art. 231 § 1 k.k., których dopuścić się mieli sędziowie Sądu Rejonowego w K., sędziowie Sądu Okręgowego w K., prokuratorzy Prokuratury Okręgowej w K., a także czynów z art. 233 § 1 k.k., których mieli się, według skarżącego, dopuścić prokuratorzy Prokuratury Okręgowej w K. w toku postępowań prowadzonych przed sądami w K..

Postanowieniem z dnia 5 czerwca 2017 r., sygn. XIV Kp (...), Sąd Rejonowy w K. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy w przedmiocie zażalenia S. J. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu podniósł, że niniejsza sprawa dotyczy czynności podejmowanych przez osoby

pracujące w ramach tego samego sądu, miejscowego sądu wyższej instancji oraz prokuratorów, z którymi tutejszy Sąd na co dzień współpracuje. Z osobami tymi sędziowie tutejszego Sądu mają kontakt urzędowy oraz bezpośredni m.in. poprzez stacjonowanie w tym samym budynku. Nadto wskazał, że skarżący w postępowaniu cywilnym, które kwestionuje, dopatrywał się niewłaściwych skutków relacji, jakie mogą występować między sędziami rozpoznającymi sprawę, a prokuratorami, którzy brali w niej udział. Przedstawione okoliczności mogą według tego Sądu, stworzyć w społecznym odbiorze przekonanie o braku warunków do rozpoznania niniejszej sprawy w sposób obiektywny przez właściwy miejscowo Sąd Rejonowy w K..

Sąd Najwyższy zważył co następuje;

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Należy przypomnieć, iż zgodnie z art. 37 k.p.k. powodem przekazania sprawy przez Sąd Najwyższy innemu sądowi równorzędnemu może być tylko dobro wymiaru sprawiedliwości. Nie budzi wątpliwości, że jest to przesłanka o charakterze ogólnym i wybitnie ocenna. Interpretując ją, Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie przyjmuje, iż przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu mogą uzasadniać powody związane z ujemnym wpływem na swobodę orzekania lub **które mogą stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny** (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2001 r., sygn. IV KO 21/01, sygn. IV KO 21/01, OSNKW 2001, z. 7-8, poz. 58). Dobro wymiaru sprawiedliwości może także uzasadniać uruchomienie trybu, określonego w art. 37 k.p.k., wtedy, **gdy „w następstwie konkretnych okoliczności może powstać w społecznym odbiorze przekonanie (nawet błędne), że sprawa nie zostanie bezstronnie rozpoznana”** (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 stycznia 2001 r., sygn. III KO 105/00. nie publ., także: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2002 r., sygn. V KO 3/02, nie publ.). Odróżnić można zatem dwie zasadnicze grupy ujemnych następstw w odniesieniu do sfery bezstronności sędziowskiej, które *in concreto* mogą przemawiać za przyjęciem, iż dobro wymiaru sprawiedliwości może doznać uszczerbku przez rozpoznanie sprawy przez sąd zgodnie z zasadą właściwości miejscowej, odnoszące się do: 1) „wewnętrznej” sfery sędziowskiej bezstronności,

tj. zdolności konkretnego sądu do obiektywnego rozpoznania sprawy oraz 2) negatywne następstwa odnoszące się do zewnętrznej sfery bezstronności sędziowskiej, tj. postrzegania sądu jako bezstronnego przez opinię publiczną (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2003 r. sygn. IV KO 61/02 nie publ.).

Mając na względzie tak rozumiane pojęcie dobra wymiaru sprawiedliwości o którym mowa w art. 37 k.p.k., Sąd Najwyższy uznał, iż okoliczności przedstawione w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego w K. mogą powodować powstanie w odbiorze społecznym przekonanie o braku warunków do bezstronnego rozpoznania zażalenia S. J. przez ten właściwy Sąd Rejonowy.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania sądowi spoza okręgu objętego właściwością Sądu Okręgowego w K..